

Ministeren for videnskab, teknologi og udvikling

Udvalget for Videnskab og Teknologi
Folketinget
Christiansborg
1240 København K

Hermed fremsendes i 5 eksemplarer svar på spørgsmål nr. 3 (L.nr. 141) stillet af Udvalget for Videnskab og Teknologi den 19. maj 2005.

Med venlig hilsen

Helge Sander

**Ministeriet for Videnskab,
Teknologi og Udvikling**

Bredgade 43
1260 København K
Telefon 3392 9700
Telefax 3332 3501
E-post vt@vtu.dk
Netsted www.vtu.dk
CVR-nr. 1680 5408

Spørgsmål nr. 3 stillet af Udvalget for Videnskab og Teknologi den til ministeren for videnskab, teknologi og udvikling (L.nr. 141)

Spørgsmål 3

Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 19. april 2005 fra Dicar.

Svar:

Dicar har ved henvendelse af 19. april 2005 til Udvalget for Videnskab og Teknologi anført, at Videnskabsministeriet i høringsnotatet har afvist eller undladt at forholde sig til en række af Dicars hovedindvendinger i høringen.

Dicar har i sit høringssvar generelt ønsket en mere vidtgående adgang til videreanvendelse, end der åbnes op for med lovforslaget.

Jeg skal hertil bemærke, at formålet med lovforslaget er at opstille generelle rammer for videreanvendelse for at sikre et vist minimumsniveau ved handel med offentlige data. Lovforslaget giver ikke i sig selv ret til adgang til informationer. Adgangen følger af offentlighedsloven og forvaltningsloven.

Der vurderes på baggrund af Dicars høringssvar snarere at være tale om et ønske om en udvidelse af retten til aktindsigt i forhold til offentlighedsloven end om en udvidelse af adgangen til videreanvendelse efter lovforslaget. I den forbindelse bemærkes, at der ikke i dag eksisterer en generel ret for offentligheden til at få aktindsigt i offentlige myndigheders databaser. Spørgsmålet om offentlighedens aktindsigt i sådanne databaser, herunder journalisters adgang, overvejes imidlertid nærmere af den af regeringen nedsatte Offentlighedskommission, der har til opgave at fremkomme med forslag til en ny offentlighedslov.

Det har som også nævnt i høringsnotatet været nødvendigt at tage hensyn til Offentlighedskommissionens arbejde for ikke at præjudicere dette. Lovforslaget er dog udformet, så adgang til videreanvendelse udvikler sig i takt med den til enhver tid gældende retstilstand.

Ad Dicars pkt. 1:

I forhold til Dicars bemærkninger om, at der skal være en pligt til at trække data ud, hvis de findes sammen med data, man ikke må se, skal jeg henvise til min tidligere besvarelse af udvalgsspørgsmål nr. 1.

Ad Dicars pkt. 2:

Dicar anfører, at lovforslaget ikke skulle have klare regler om prissætning og et prisloft, og at Videnskabsministeriet i høringsnotatet skulle have afvist at indføre sådanne klare regler.

Lovforslaget fastsætter netop klare og udførlige regler for prissætning, der ligger væsentligt under direktivets ramme, hvilket ministeriet også svarede i

høringsnotatet. Dicars ønske er, at der sker en generel billiggørelse af data i forhold til i dag. Det skal hertil bemærkes, at en sådan billiggørelse af data vil forudsætte alternativ finansiering af en række offentlige myndigheder, der i så fald ville blive pålagt enten udgifter til distribution af data eller for enkelte myndigheders vedkommende (jf. § 8, stk. 2) bortfald af indtægter ved salg af data.

Ad Dicars pkt. 3:

I forhold til Dicars bemærkninger om offentliggørelse af lister over databaser, der stilles til rådighed af den offentlige myndighed, herunder forslaget om at indføre retningslinjer for årlige udtræk af data fra bestemte områder, skal bemærkes, at der ikke er pligt til hverken at udlevere eller offentliggøre lister over data, der ikke er stillet til rådighed af den offentlige myndighed. Der er således heller ikke grundlag for at regulere en pligt til årlige udtræk fra bestemte områder.

Lovforslaget forpligter kun den offentlige myndighed til at offentliggøre lister over data, der stilles til rådighed af myndigheden. Der er således som udgangspunkt kun en egentlig pligt til at offentliggøre lister over indgåede aftaler om videreanvendelse, hvilket har den fordel, at der skabes gennemsigtighed for andre brugere, der måtte være interesserede i pågældende information.

Det er dog selvfølgelig positivt, såfremt den offentlige myndighed af egen drift - altså uden en konkret anmodning om videreanvendelse - på forhånd vurderer, hvilke data myndigheden vil stille til rådighed og offentliggør lister herom. Vælger den offentlige myndighed at stille data til rådighed uopfordret, følger der naturligvis en pligt til offentliggørelse heraf. Sådanne skridt til aktiv videreformidling kan selvfølgelig kun bakkes op.

Det er i øvrigt korrekt, at Videnskabsministeriet ikke direkte i høringsnotatet kommenterede Dicars forslag om at nævne data vedrørende kriminalitet og sundhed i listen over eksempler på særligt relevante data. Årsagen hertil er, at disse typer data ikke vurderedes at være blandt de mest relevante i forhold til lovforslagets formål om videreanvendelse, men hovedsagelig interessante i forhold til journalistisk aktindsigt i databaser. At nævne disse datatyper ville endvidere kunne skabe den misforståelse, at lovforslaget åbner op for videreanvendelse af personfølsomme oplysninger knyttet til kriminalitet og sundhed.

**Ministeriet for Videnskab,
Teknologi og Udvikling**